

Історія становлення Аграрної Палати на Львівщині.

Ігор Вуйцик, голова управи Львівської Аграрної палати

Львівщина була і залишається визначальною в Західній Україні стосовно питань реформування аграрного сектора економіки. Особливість нашого регіону у тому, що він найбільше підготовлений для відродження та утвердження приватного власника землі. Частка сільського населення більша, ніж в середньому по країні, і складає понад 40 відсотків, а це майже 1 млн. жителів, що проживають у сільській місцевості. На одного жителя припадає 0,46 га сільськогосподарських угідь, з яких лише 0,31 га ріллі. За чисельністю сільських жителів область посідає перше місце в Україні. До регіональних особливостей слід віднести й менший, ніж в середньому по країні, розмір сільськогосподарських підприємств. А ще не менш важливим є той фактор, що право власності на землю на західних теренах було сплундровано лише з кінця 1946 року. Коли почалась примусова колективізація, більшість колишніх землевласників були ще живі, вони не втратили почуття приватного власника.

Кризова ситуація, яка охопила всі галузі народного господарства, особливо гостро відбилась на розвитку сільськогосподарського виробництва. Спад виробництва валової продукції сільського господарства на початку 1990-х років набув загрозливого характеру. Мабуть саме тому з прийняттям Верховною Радою України у березні 1992 року нової редакції Земельного кодексу України, а особливо його статі 6, де було на законодавчому рівні окреслено можливість проведення паювання землі недержавних (колективних) сільськогосподарських підприємств, розроблення проектів роздержавлення та паювання землі і передачу права на середню земельну частку (пай), працюючим в колективних підприємствах і пенсіонерам з їх числа та працівникам соціальної сфери на селі.

Саме з цього все і розпочалось. Хоча до розв'язання проблем села об'єктивно було ще надто далеко. Це зумовлювалося відсутністю виваженої аграрної політики на державному рівні.

Її основними напрямками мали бути:

- законодавче забезпечення розвитку аграрної економіки;
- проведення земельної реформи та землевпорядкування;
- розвиток сільськогосподарського дорадництва, аграрної освіти і науки;
- визначення основних організаційних і технологічно-технічних вимог господарювання та контроль за їхнім виконанням;
- кредитна, агротехнологічна та фінансово-економічна допомога виробникам у реформуванні господарства, сприяння розвитку внутрішнього аграрного ринку та експорту сільськогосподарської продукції.

Визначальним чинником розвитку сільського господарства мали стати територіальне і господарське самоврядування: агентства з реструктуризації та розвитку агропромислового виробництва, аграрні палати, сільськогосподарські дорадчі служби, об'єднанні сільські ради, інститути самоорганізації населення. Саме таким шляхом пішли наші сусіди у Східній і Західній Європі, зокрема в Польщі, де з 1995 року на законодавчому рівні відновила свою діяльність Крайова Ізба Рольніча. Аграрні палати могли стати головним координуючим органом сільськогосподарського самоврядування і в Україні. На Західно-Українських землях такі інституції працювали при Львівській, Волинській, Поліській хліборобській палаті (з 1 серпня 1933 р.). Вони готували і

аналізували проекти законів які стосувалися життя в сільській місцевості, організовували статистичні дослідження, контролювали виробничі процеси, аграрний ринок, сільськогосподарську освіту та науково-дослідну справу, надавали агрономічну та економічну допомогу населенню. На територіальному рівні члени палати опрацьовували плани і проекти бюджетів, проводили меліоративні роботи та упорядкування громадських земель, розвивали фахову освіту, організовували агрономічну та економічну допомогу населенню, дослідну справу, ветеринарну службу, боротьбу із хворобами і шкідниками рослин, страхування, створювали міжгосподарські обслуговуючі кооперативи, постачали техніку, співпрацювали і контролювали діяльність громадських об'єднань виробників (товариств сільського господарства), захищали інтереси хліборобів у державних органах. Складовою такого самоврядування була діяльність громадських організацій агровиробників – товариств сільського господарства, які розглядали як інститути самоорганізації. Вони працювали на основі австрійського закону 1867 р. та польського 1932 р. Їхню діяльність регламентували також закон «Про сільськогосподарську працю самоврядування та співпрацю в ньому вільних сільськогосподарських організацій» (1928 р.) і спеціальне положення (1939 р.). Хліборобська палата активно впливала на проведення земельної реформи, змістом якої була парцеляція державної та великої приватно - власницької землі, продаж її селянам. Реформа на українських землях мала свої особливості. Закон про автономію Галичини (1922 р.) забороняв внутрішню колонізацію земель не членами громад. Державні органи земельної реформи дотримувалися розпорядку щодо доступу українців до купівлі землі. Одні селяни платили за землю готівкою, інші – довгостроковими банківськими кредитами.

Маючи такий історичний досвід аграрна політика на Західній Україні почала формуватися саме з Львівщини. В 1990 році друга сесія першого демократичного скликання Львівської обласної Ради народних депутатів прийняла ухвалу «Про першочергові заходи відродження села». У цьому ж році приймається Концепція відродження села і розвитку сільського господарства Львівщини. Згодом, у 1993 році Львівська обласна рада приймає ще один регіональний акт – «Програму приватизації майна і землі в агропромисловому комплексі Львівської області». Закладені в цій програмі ідеї підтвердили свою спроможність та життєздатність в ході їх реалізації на обласному та державному рівні. За період 1994-1998 рр. було реформовано майже 90 відсотків колективних сільськогосподарських підприємств. Власниками земельних часток паїв, які отримали сертифікати на право приватної власності на землю, стали понад 340 тисяч селян Львівщини. Однак, вони практично зустрілись сам на сам з реаліями економічної кризи. Економічна криза супроводжувалась відсутністю нормативно-правової бази подальшого розвитку аграрних відносин в ринковому середовищі. Саме в цій ситуації 25 грудня 1997 року Львівська обласна рада ініціювала створення Львівської Аграрної Палати – представницької самоврядної структури для захисту прав земельної власності селян, їх економічних, майнових та інших інтересів. Центру приватизації та аграрної реформи Львівської обласної державної адміністрації було доручено розробити положення про порядок обрання уповноважених представників до вищого органу управління Львівської Аграрної Палати, та організувати проведення виборів до вищого органу управління палати – Загальних Зборів представників. На утримання Палати упродовж перших п'яти років планувалось відрахувувати 3 відсотки надходжень до обласного бюджету від земельного податку. Дану ініціативу підтримало Міністерство агропромислового комплексу України та Адміністрація Президента України, а область визнано базовою у формуванні ринкової інфраструктури. За результатами проведення виборів уповноважених представників до Львівської Аграрної Палати, які відбулись 3 травня 1998 року, у Львівській області було обрано 613 уповноважених. На вибори прийшло понад 226 тисяч власників земельних паїв, які потребували практичної допомоги. Людей цікавили питання як розпорядитись своєю землею, як вийти з своїм земельним паєм з колективного підприємства і розпочати господарювання, за яких умов

скористатись кредитом, комплексним пільговим страховим сертифікатом. Відразу ж після виборів було сформовано керівні органи палати, та виконавчу структуру – управу палати. Вона реалізувала завдання загальних зборів уповноважених та рішення правління. Але як завжди на хороші починання не вистачило фінансування. Проте, не зважаючи на відсутність фінансової допомоги з боку держави, Львівська Аграрна палата продовжувала свою діяльність. Обрані уповноважені (вищу освіту мали 378 чоловік, вік – від 36 до 50 років), добре розуміли, що гальмом на шляху до приватної власності є правова незахищеність, та відсутність просвітницької роботи.

У 1999 році Аграрна палата долучилась до підготовки та видання збірника нормативних документів та рекомендацій з оформлення відносин власності у процесі реструктуризації недержавних сільськогосподарських підприємств. А в 2000 році уповноважені Львівської Аграрної палати приймали активну участь у розробці Концепції розвитку АПК Західного регіону. Львівською Аграрною палатою було розпочато роботу з запровадження комплексного пільгового страхування своїх членів. З цією метою Управа Аграрної палати налагодила співпрацю із страховими компаніями, які погоджувались вручити комплексний страховий поліс кожному з 340 тис. членів ЛАП. Такий поліс передбачав страхування житла, сільськогосподарських тварин, посівів, насаджень та техніки, а також страхування селян від нещасних випадків. Оплата такого виду страхування мала відбуватись за рахунок солідарного фінансування, що включало б і підтримку місцевого бюджету. Однак, знову, через брак бюджетної підтримки, та позиції деяких державних чиновників такий вид страхування не був реалізований в повній мірі. Втілення цієї ідеї і сьогодні залишається доволі актуальним. Наступним кроком було створення кредитної спілки, яка досить успішно функціонувала і надавала короткотермінові та довготермінові позички упродовж 2000-2010 років. Директором цієї небанківської структури весь цей час працював Галій Я.К.

У червні 2000 року Аграрна палата виступила засновником створення Львівської аграрної дорадчої служби, яка й досі успішно функціонує та забезпечує зв'язок сільськогосподарських виробників з науковими та навчальними центрами. Діяльність дорадників спрямована на формування у селянства сучасної ринкової культури та поведінки нового типу, економічного мислення і створює передумови зростання на цій основі добробуту сільського населення.

Основною функцією аграрного дорадництва є підвищення рівня компетенції фермерів для того, щоб вони мали можливість грамотно приймати власні управлінські рішення та робити ці рішення успішними. На сьогодні БО «Львівська аграрна дорадча служба» за підтримки уряду Канади, наданої через Міністерство закордонних справ, міжнародної торгівлі і розвитку Канади (DFATD) успішно реалізовує Проект «Розвиток молочного бізнесу в Україні» (2014-2021).

Управою Аграрної палати проводилася досить ефективна просвітницька діяльність серед її членів. Серед цікавих і важливих заходів – ряд конференцій, та освітніх проектів. Зокрема, 21 грудня 1998 року проводилася конференція на тему: «Аграрна реформа в Україні. Внесок церкви». За участю Владики Любомира Гузара, Єпископа, помічника Глави УГКЦ. Прийняте на цій конференції Звернення учасників конференції до духовенства, владних структур, політичних і громадських організацій, усіх людей доброї волі, які живуть і працюють на землі, залишається надзвичайно актуальним і сьогодні.

За цей час Управою видано ряд цікавих буклетів та брошур. Слід відзначити «Порадник українському газді», який двічі публікувався тиражем у 3 тисячі примірників.

Починаючи з березня 2001 року Львівська аграрна палата розпочала виконання двох освітніх програм – «Ініціатива громадської освіти приватних землевласників» та «Поширення заходів громадської освіти на сільські регіони Львівщини». В рамках освітніх програм підготовлено і видано понад 40 тисяч інформаційних буклетів із серії «Що необхідно знати власникові земельного та майнового паїв?». Буклети містили

роз'яснення щодо прав селян на майнові та земельні паї, порядок розпорядження ними та способи захисту своїх майнових і земельних прав у випадку їх порушення.

Під час реалізації освітніх завдань працівниками управи ЛАП проведено 45 інформаційних зустрічей з сільським населенням в усіх 20 районах області. Видано 10 номерів інформаційних вісників накладом 200 примірників кожний, видано брошуру «Львівська аграрна палата – етапи становлення».

Проведено три семінари для уповноважених представників аграрної палати, голів райдержадміністрацій, начальників управлінь сільського господарства у продовольства райдержадміністрацій, сільських голів, фермерів, власників особистих селянських господарств. Всього до участі в семінарах було залучено понад 1200 осіб.

В ході освітньої програми підготовлено 11 публікацій у пресі районного та обласного рівня, 2 виступи на Львівському радіо та 1 – на обласному телебаченні. Також було знято відеоролик про інформаційну зустріч в с. Тернопілля Миколаївського району Львівської області, який демонструвався 6-9 листопада 2001 року на п'ятій універсальній виставці-ярмарку «Фермер України».

Аналітичний матеріал, зібраний за час впровадження освітніх програм, став основою пропозицій щодо врегулювання деяких аспектів майнових і земельних відносин, що були представлені Аграрною палатою на громадських слуханнях «Аграрна реформа: шляхи розвитку», організованих комісією з питань аграрної політики при Президентові України 9 жовтня 2001 року.

Це – кількісні показники втілення освітніх програм палати. Щодо якісних, слід відзначити, що їх суть і завдання дещо змінилися в процесі виконання. Якщо на початках проведення освітньої роботи працівники управи ЛАП вважали основним завданням інформування власників майнових і земельних паїв про їх права на землю і майно реформованих КСП, то з кожною наступною зустріччю перелік питань значно розширювався. Люди не лише хотіли знати свої права, вони прагнули ними скористатися. Тому постійно виникали практичні питання на зразок «Де дістати якісне і недороге насіння, добрива, засоби захисту рослин? Чи де взяти кредит або куди збути вироблену продукцію?».

Запити освітньої аудиторії сприяли тому, що освітня програма значно розширила свої напрями. Працівники управи не лише інформували селян про їх права, а й конкретно допомагали у веденні господарської діяльності, формуванні ринкової інфраструктури на селі. Зокрема, через розвиток обслуговуючої та кредитної кооперації, запровадження дорадницьких послуг, надання правових консультацій, тощо.

Слід зауважити, що не у всіх районах області охоче приймали представників Аграрної палати, не завжди просвітницька робота знаходила підтримку і схвалення керівників району та сільських голів і навіть керівників агроформувань. Для виправлення ситуації спеціалісти Аграрної палати підготували спеціальну освітню програму для керівників. Вперше така програма була презентована в м. Мостиська для сільських голів, керівників сільгоспідприємств та керівництва райдержадміністрації. Назагал, упродовж листопада 2001 та лютого 2002 років відбулося 4 таких семінари – у Мостиському, Пустомитівському, Бродівському та Буському районах. Почесними учасниками семінару у м. Буськ стали представники Канадської урядової освітньої програми для фермерів Біл Процик та Боб Ковталюк, які високо оцінили просвітницьку роботу Аграрної палати.

Безперечно, навика, отримані спеціалістами Львівської аграрної палати під час проведення освітніх заходів, були дуже потрібними для розбудови цього громадського об'єднання. Важливим був досвід роботи із засобами масової інформації, спілкування з селянами, усвідомлення проблем сільських територій та спроб пошуку реальних шляхів їх вирішення.

Та, мабуть, найважливішим досягненням тодішньої освітньої роботи можна вважати утвердження ідеї Аграрних палат не тільки на Львівщині, а й в Україні. Слід зазначити, що представники інших областей не лише цікавилися досвідом ЛАП, а й

намагалися розвивати ідею аграрних палат у своєму трактуванні. Так, представники Тернопільської області підготували законопроект «Про аграрні Палати» навіть не маючи такої організації.

Стосовно законопроекту варто зазначити, що Львівщина значно раніше підготувала такий документ, однак розгляду його не добилося. Ця ідея сьогодні також є на часі, як і потреба у ефективній просвітницькій роботі на селі. Однак, освітні програми вимагають значної фінансової підтримки, адже громадське об'єднання працює на засадах волонтерства, тому коштів на видавничу діяльність, поїздки, організацію семінарів, конференцій, тощо немає. Аграрна палата для таких цілей шукає донорської підтримки. Зокрема, фінансову допомогу у реалізації освітніх програм – «Ініціатива громадської освіти приватних землевласників» та «Поширення заходів громадської освіти на сільські регіони Львівщини» – Аграрна палата отримала від міжнародних донорів: Національного Демократичного Інституту Міжнародних відносин і Фонду Чарльза Стюарта Мотта, а також представництва Світового банку в Україні.

Утвердження приватного способу господарювання на селі – головна мета Львівської аграрної палати, і результати освітніх програм служать доказом того, що палата обрала правильний шлях її досягнення. Освітня робота ведеться постійно й у різних формах, з врахуванням сучасних аспектів розвитку аграрної галузі у світі.

Так, у листопаді 2013 року Львівська Аграрна палата разом з Департаментом агропромислового розвитку Львівської обласної державної адміністрації, Львівським національним університетом ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Гжицького провела конференцію на тему: «Теоретичні та практичні основи розвитку аграрного сектору Західного регіону. Євроінтеграція України: Ризики і перспективи». У 2014 палата разом з Львівським національним університетом ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Гжицького провели конференцію на тему: «Приоритети інноваційного розвитку регіонального АПК в контексті європейської інтеграції».

Важливим напрямом розвитку аграрного сектору в країнах ЄС є розвиток органічного сільського господарства, якому надається вагома інформаційна та фінансова підтримка. Перспективним напрямом для диверсифікації галузевої спеціалізації в аграрному секторі є органічне виробництво в Україні та у Львівській області зокрема. Розвиток регіональної економіки вимагає розробки стратегічного плану дій із визначеними цільовими пріоритетами які дозволять стимулювати найбільш конкурентоспроможні галузі Львівської області. З цією метою 12 грудня 2014 року у Львівській обласній державній адміністрації презентовано проект Стратегії розвитку Львівської області на період до 2027 року, розроблений при методологічному сприянні українсько-канадського Проекту «Місцевий економічний розвиток міст України» та при активній участі Львівської Аграрної палати.

31 січня 2015 року Аграрна палата приймала активну участь у заходах Міністерства аграрної політики. Олексій Павленко, Міністр АП, перебуваючи з робочою поїздкою у Львівській області, ознайомився з діяльністю ринку сільськогосподарської продукції «Шувар», спільно з очільниками області провів зустріч з виробниками аграрної продукції регіону. На зустрічі обговорювались питання стосовно подальших напрямів аграрної політики України, зокрема щодо розвитку земельних відносин, фінансової підтримки виробників, дерегуляції аграрного бізнесу, а також планів реформування органів управління. На зустрічі було визначено п'ять основних пріоритетів, а саме: технічна підтримка виробників, забезпечення харчової безпеки на виробництвах згідно вимог світового ринку, дерегуляція та спрощення дозвільних процедур для аграріїв, а також проведення земельної реформи. Провідні аграрії Львівщини (І.Кільган, Д.Мороз, А.Биць), які є уповноваженими Аграрної палати, озвучили проблеми, що необхідно нагально розв'язати на законодавчому рівні та надали конструктивні пропозиції.

Важлива увага упродовж зустрічі приділялася питанням боротьби з проявами корупції, а також порушенням у сфері земельних відносин, що вимагають комплексних

реформ. Водночас у складній економічній ситуації та за умов обмеженості бюджетних асигнувань, кластерна концепція організації виробництва та збуту продукції аграрного сектору через оптовий ринок сільськогосподарської “Шувар”, який є партнером Аграрної палати, на Львівщині була визнана О. Павленко найкращою в Україні.

27 лютого 2015 року у Львові відбулися збори асоціації бджолярів та Клубу органічного землеробства області. У цьому заході активну участь приймала Львівська аграрна палата. Виробники спільно з науковцями обговорили технологічні особливості розвитку бджільництва та оцінили перспективи динаміки обсягів виробництва у майбутньому. Разом з тим, учасники відзначили необхідність активізації діяльності асоціації бджолярів з налагодження контактів з європейськими колегами, участі у професійних виставках та пошуку нових маркетингових рішень для збуту продукції на внутрішньому та зовнішньому ринках. Фермери висловили власні проблеми, що ускладнюють розширення виробництва, а саме: підвищення орендної плати, цін на матеріально-технічні ресурси, зростання витрат на пакувальні матеріали та збільшення тривалості розрахунків торговельних мереж. Також виробники наголосили на потребі забезпечення сприятливих умов для збуту продукції через резервування торговельних точок на ринках і системного проведення роз’яснювальної кампанії щодо корисних властивостей органічної продукції.

Слід зазначити, що потенціал нашого регіону у виробництві органічної продукції використовується лише на 4-5 відсотків, оскільки загалом сприятливі екологічні умови дозволяють розширювати виробництво продукції. На Львівщині вже працює 12 сертифікованих операторів ринку, а декілька виробників готуються до відповідної процедури сертифікації.

Значну підтримку у сертифікації виробництва згідно органічних стандартів мав надати обласний бюджет в якому на 2015 рік було передбачено відповідне фінансування. Підтримка виробників органічної продукції передбачає конкурсну процедуру відбору учасників згідно поданих документів.

Важливим напрямом розвитку аграрного сектору в країнах ЄС є розвиток органічного сільського господарства, якому надається вагома інформаційна та фінансова підтримка. Перспективним напрямом для диверсифікації галузевої спеціалізації в аграрному секторі є органічне виробництво в Україні та у Львівській області зокрема.

Агропромисловий комплекс Львівської області завжди був і залишається важливим стратегічним сектором економіки регіону, в якому формується п’ята частина валової доданої вартості. За обсягами виробництва основних видів сільськогосподарської продукції Львівщина посідає провідні місця серед регіонів України. Сільськогосподарську діяльність ведуть 1,4 тис. підприємств, з яких понад 1 тисяча – фермерські господарства, та понад 300 тис. одноосібних селянських господарств, більшість з яких члени Аграрної палати.

Сучасні виклики життя потребують від особистих селянських та фермерських господарств, сільськогосподарських підприємств усіх форм власності і господарювання, постійного підвищення рівня знань та вдосконалення практичних навичок у веденні сільського господарства. Із підписанням Угоди про асоціацію з Європейським Союзом питання сільського господарства та розвитку сільських територій в контексті існуючої ситуації стають ще більш актуальними.

Впровадження сучасних інформаційно-комунікативних технологій дозволяє підвищити ефективність виробництва в аграрному секторі. З метою вивчення досвіду країн ЄС 8 червня 2015 року у Львові за участі Львівської аграрної палати відбувся Словенсько-Український бізнес-форум “ІТ в сільському господарстві: Досвід Словенії та європейські стандарти”. Словенські учасники представили напрацювання, досвід і приклади ефективного управління земельними просторовими даними та базами, розробки та використання ІТ-продуктів у сільському господарстві. Із вступним словом до учасників

форуму звернулася Посол Республіки Словенія в Україні Наталя Прах зазначивши, що сільськогосподарські угіддя становлять 23,5 відсотка (понад 447 тис. га) території Словенії, на якій господарюють понад 74,6 тис. фермерів із середньою площею господарства 6,4га.

Заступник Міністра аграрної політики та продовольства України з питань євроінтеграції Владислава Рутицька під час форуму зазначила, що Україна може створити унікальний бренд постачальника ефективних ІТ-рішень для агросектору. За її словами, українська ІТ-індустрія може знайти потенціал для росту, створюючи рішення для компаній, які працюють в аграрному секторі України.

Голова Львівської обласної державної адміністрації Олег Синютка наголосив, що цей захід матиме синергетичний ефект, оскільки поєднання сільського господарства та ІТ-технологій підвищить ефективність роботи галузі. Представники провідних ІТ-компаній Словенії представили учасникам форуму власні технологічні рішення, що дозволяють підвищити ефективність виробництва або автоматизувати процеси обліку в системі земельного кадастру. Наприклад, використання досягнень геокозмічних інформаційних систем дозволяє дистанційно оцінювати стан врожаїв, наявність захворювань на полях, автоматизувати бізнес-процеси на підприємствах і впроваджувати технології.

Львівська Аграрна палата, з кінця 2014 року виступила ініціатором створення електронної версії інформаційного «Вісника АгроФорум», який є носієм інформації з питань реалізації державної аграрної політики через висвітлення найактуальніших новин галузі, звітів про діяльність та стан аграрного ринку, анонсів подій, програм фінансової підтримки для аграріїв, фахових коментарів експертів, описів технічних і агротехнологічних інновацій та інших корисних матеріалів. Окрім цього, надаються аналітичні дослідження очікуваного впливу Угоди про асоціацію з Європейським Союзом на розвиток сільського господарства, очікувані вигоди та загрози, які отримують аграрії після введення в дію положень Угоди. Метою видання інформаційного «Вісника АгроФорум», є оперативне поширення інформаційно-аналітичної інформації серед аграрних формувань різних організаційно-правових форм власності (в тому числі фермерських господарств), сільських рад та зацікавлених у ефективному господарюванні особистих селянських господарств. Підвищення рівня знань у сфері агропромислового розвитку, обмін знаннями та практиками щодо розвитку сільських територій з метою покращення конкурентоспроможності сільськогосподарського виробництва, ефективності ринків, умов для інвестування, сприяння економічному добробуту сільських громад. Цільовою аудиторією нашого видання є: уповноваженні аграрної палати, виробники сільськогосподарської продукції – особисті селянські господарства, фермерські господарства, сільськогосподарські кооперативи, сільськогосподарські підприємства, районні управління агропромислового розвитку Львівської області, сільські ради Львівської області та інші зацікавлені читачі. Видання поширюється в електронному форматі на безоплатній основі, а також розміщуються у відкритому доступі на веб-сайті Львівської аграрної палати. Електронний інформаційний бюлетень «Вісник АгроФорум» виходить два рази на місяць. Станом на вересень 2016 року видано 40 номерів Вісника.

До уваги цільової аудиторії-аналітичні матеріали для виробників сільськогосподарської продукції, сучасний стан і тенденції розвитку аграрного сектору України, новини законодавства, коментарі фахівців, думки експертів, а також інформація про актуальні події в аграрному секторі України та регіону.

Слід відзначити, що у лютому 2016 року зареєстровано видання друкованого «Вісника АгроФорум», який планується випускати один раз на місяць тиражом 2 тисячі примірників і розповсюджувати безкоштовно у сільській місцевості.

Упродовж двох попередніх років аграрна палата почала активно відновлювати зв'язки з аграрними палатами на міжнародному рівні, та донорськими організаціями. Так,

21-25 вересня 2015 уповноважені представники Львівської та Запорізької палати відвідали сільськогосподарські палати Франції. Ця поїздка дала змогу ознайомитися з організацією та функціонуванням французьких сільськогосподарських палат, у тому числі з фінансовими аспектами. Учасники делегації побачили як відбуваються індивідуальні та групові навчання для фермерів та дорадників, технічні, економічні та юридичні консультації, експериментування, тощо.

Президент Львівської Аграрної палати п. Павло Музика разом з уповноваженими представниками палати прийняв активну участь у міжнародному семінарі «Місія Аграрних палат України за досвідом Європейських країн – Фаза II», який організувала ДУ НМЦ «АГРООСВІТА» в м. Києві 10 лютого 2016 року. Ця конференція дала можливість налагодити хороші зв'язки з Проектом Німецько-Українського агрополітичного діалогу. За його сприяння 20-24 червня 2016 року було організовано поїздку в Німеччину для членів Львівської Аграрної Палати у складі делегації Міністерства аграрної політики і продовольства України та Кабінету Міністрів України і представників аграрної науки і освіти. Метою поїздки було вивчення німецького досвіду управління системи аграрним сектором на центральному, регіональному та місцевому рівнях. В рамках цього візиту члени палати відвідали Федеральне міністерство продовольства і сільського господарства Німеччини, Німецький сільськогосподарський союз (DBV), ознайомились з його структурою, завданням та роллю в аграрному управлінні та дослідженнях. Мали зустріч у Сільськогосподарській палаті Нижньої Саксонії (м. Ганновер), де обговорювалось питання ролі сільськогосподарської палати в самоуправлінні сільського господарства, та делегованих повноважень стосовно розвитку сільських територій, кредитування, навчання та співпраці з вищими навчальними закладами, ідентифікації тварин, дорадництва і кооперації.

Тісна співпраця в палати склалася з польськими Ізбями рольничими. Зокрема, з сільськогосподарськими палатами Опольського та Люблінського воєводств. Враховуючи взаємну зацікавленість у подальшому поглибленні, зміцненні та розширенні економічного, науково-технічного та культурного співробітництва Львівська Аграрна Палата підписала з ними Угоди про співпрацю.

Майбутня стратегія Львівської Аграрної Палати буде розглядатися на міжнародній конференції «Роль і місце Аграрних палат у розвитку сільських територій. Європейський досвід», що планується в м. Львові 29-30 вересня 2016 року.

За весь період функціонування Львівської Аграрної Палати у неї були і злети і не найкращі часи. Проте Аграрна палата все ж працює. Люди в селі про неї знають. Тому не слід зупинятись на закладених підвалинах, а продовжувати працю для того, щоб згуртувати селян навколо економічних і соціальних питань руху землі, захисту їх прав та інтересів. Без фахової підтримки людям на селі важко розібратися у тонкощах нормативних та законодавчих актів, що стосуються земельних відносин. Зняття мораторію на відчуження землі сільськогосподарського призначення яке очікується до кінця цього року не повинно застати членів Палати зненацька. Тому питання заміни сертифікатів на середню земельну частку пай на Державні акти на право власності на землю є сьогодні, як ніколи раніше, на часі. Актуальність проблеми важко переоцінити, адже земля для українського селянина була споконвіку святиною і його найбільшим багатством. Від того як наші власники розпорядяться своєю землею, буде в подальшому залежати розвиток сільських територій і, в решті решт, зростання їх добробуту. Ми маємо об'єктивні передумови для підняття питання про збільшення орендної плати за земельні ділянки від трьох до п'яти відсотків. Доцільно було б розглянути можливість скерування оплати за не витребувані земельні паї, що використовуються орендарями, на соціальний розвиток сільських територій. Посилений контроль за виконанням орендарями взятих перед громадою зобов'язань повинна взяти на себе Аграрна палата. Не за горами вибори уповноважених представників до Аграрної палати за принципом новостворених об'єднаних сільських громад.

Є ще багато актуальних завдань, які ставить сьогодні перед Аграрною палатою. Для їх реалізації необхідне лише бажання допомогти людям. А сили, знання і досвіду у активних членів Аграрної палати вистачає.